

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. szeptember 12.*

„Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, a határozatok elismerése és végrehajtása — 44/2001/EK rendelet — Az 1. cikk (1) bekezdése — Hatály — A »polgári és kereskedelmi ügy« fogalma — Hatóság keresete — Kártérítés héaalanyának nem minősülő harmadik személynek adócsalásban való közreműködése miatt”

A C-49/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Østre Landsret (Dánia) a Bírósághoz 2012. január 31-én érkezett, 2012. január 25-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

és

a **Sunico ApS,**

az **M & B Holding ApS,**

Sunil Kumar Harwani között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, E. Jarašiūnas, A. Ó Caoimh, C. Toader (előadó) és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. február 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Sunico ApS, az M & B Holding ApS és Sunil Kumar Harwani képviseletében O. Spiermann advokat,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében L. Christie, S. Ossowski és S. Lee, meghatalmazotti minőségben, segítőkük: A. Henshaw barrister,
- a svájci kormány képviseletében D. Klingele, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: dán.

– az Európai Bizottság képviselőjében M. Wilderspin és C. Barslev, meghatalmazotti minőségben,
a főtanácsnok indítványának a 2013. április 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o. és HL 2011. L 124., 47. o.) 1. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának adó- és vámhatósága; a továbbiakban: Commissioners) és a Sunico ApS, az M & B Holding ApS, valamint S. K. Harwani (a továbbiakban együtt: Sunico) között, a Sunico tulajdonát képező, dán területen található eszközök Commissioners általi lefoglalásának megerősítése tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 44/2001 rendelet

- 3 A 44/2001 rendelet (6)–(7) preambulumbekzdése kimondja:

„(6) A polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok szabad mozgásának biztosítása érdekében szükséges és célszerű, hogy a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat kötelező és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus rendezze.

(7) E rendelet hatályának – egyes, pontosan meghatározott ügyektől eltekintve – ki kell terjednie valamennyi jelentős polgári és kereskedelmi ügytípusra.”

- 4 E rendelet 1. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint határozza meg ennek tárgyi hatályát:

„E rendeletet polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni a bíróság jellegére való tekintet nélkül. E rendelet nem terjed ki különösen az adó-, vám- vagy közigazgatási ügyekre.”

Az EK–Dánia-megállapodás

- 5 Az Európai Közösség és a Dán Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, Brüsszelben 2005. október 19-én aláírt, az Európai Unió nevében a 2006. április 27-i 2006/325/EK tanácsi határozattal (HL L 120., 22. o.) jóváhagyott megállapodás (HL 2005. L 299., 62. o., a továbbiakban: EK–Dánia-megállapodás) célja a 44/2001 rendelet rendelkezéseinek és végrehajtási intézkedéseinek az Európai Unió és a Dán Királyság közötti kapcsolatokban való alkalmazása. Az EK–Dánia-megállapodás a 12. cikke (2) bekezdésének megfelelően 2007. július 1-jén lépett hatályba (HL 2007. L 94., 70. o.).

- 6 E megállapodás preambuluma a következőképpen hangzik:

„[...]

Figyelembe véve, hogy az Európai [Unió] Bíróságának ugyanilyen feltételekkel kell hatáskörrel bírnia arra, hogy döntést hozzon e megállapodás érvényességére és értelmezésére vonatkozóan valamely dán bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekben, továbbá hogy a dán bíróságoknak ennél fogva ugyanolyan feltételekkel kell előzetes döntéshozatalt kérnie a [44/2001 rendelet] és végrehajtási intézkedései értelmezése tekintetében, mint a többi tagállam bíróságainak.

[...]”

- 7 Az említett megállapodásnak a „Polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása” című 2. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A [44/2001] rendeletben – mely rendeletet e megállapodáshoz csatolták és annak részét képezi – foglalt rendelkezések a rendelet 74. cikke (2) bekezdése alapján elfogadott és – az e megállapodás hatálybalépését követően elfogadott végrehajtási intézkedések tekintetében – e megállapodás 4. cikkének megfelelően a [Dán Királyság] által végrehajtott végrehajtási intézkedéseivel együtt, továbbá a rendelet 74. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott intézkedések a nemzetközi jog szabályai szerint nyerne alkalmazást [az Unió] és [a Dán Királyság] közötti kapcsolatokban.”

- 8 Ugyanezen megállapodásnak „Az Európai [Unió] Bíróságának a megállapodás értelmezésére vonatkozó hatásköre” című 6. cikkének (1) és (6) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben egy dán bíróság előtt folyamatban lévő ügyben e megállapodás érvényességére vagy értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel, e bíróságnak az Európai [Unió] Bíróságához kell fordulnia döntésért, amennyiben ugyanilyen körülmények esetén az Európai Unió valamely más tagállama bíróságának is így kellene eljárnia a [44/2001] rendelet és e megállapodás 2. cikke (1) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések tekintetében.

[...]

(6) Amennyiben az [EK-Szerződés] rendelkezései a Bíróság által hozott döntéseket érintően módosulnak, és ez kihat a [44/2001] rendelettel kapcsolatosan hozott döntésekre is, [a Dán Királyság] értesítheti az [Európai] Bizottságot arról a döntéséről, hogy a módosításokat e megállapodás tekintetében nem alkalmazza. Az értesítést a módosítások hatálybalépése napján vagy ettől számított 60 napon belül kell megtenni.

Ebben az esetben e megállapodást megszüntnek kell tekinteni. E megállapodás az értesítés után 3 hónappal szűnik meg.”

A dán jog

- 9 A dán polgári perrendtartás (retsplejloven) 634. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A lefoglalást követő egy héten belül a hitelezőnek keresetet kell indítania a foglalással érintett követelés tárgyában, kivéve ha az adós a lefoglalási eljárás alatt vagy azt követően lemond az érdemi eljárás lefolytatásáról. E kereset benyújtásával egyidejűleg a hitelezőnek külön kérelmet is be kell nyújtania a lefoglalás megerősítésére.”

10 E perrendtartás 634. §-ának (5) bekezdése a következőket mondja ki:

„Amennyiben az érintett követeléshez kapcsolódó eljárás külföldi bíróság előtt van folyamatban, és az ítélet várhatóan kötelező erővel bír Dániában, az (1) bekezdés alapján indított eljárásban történő döntéshozatalt el kell halasztani mindaddig, amíg a külföldi eljárásban meghozzák a jogerős ítéletet. A bíróság mindazonáltal azonnal dönthet a lefoglalást elrendelő határozat megerősítésére vonatkozó kérdésekről.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 11 Az állítólagos „körhinta” jellegű hozzáadottértékadó- (a továbbiakban: hea)-csalás miatt, amely az angol Kincstár kárára lehetővé tette ezen adó kikerülését, a Commissioners mind az Egyesült Királyságban, mind pedig Dániában bírósági eljárást kezdeményeztek.
- 12 Egyrésztől, ami az Egyesült Királyságban kezdeményezett eljárást illeti, a Commissioners 2010. május 17-én a High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) (Egyesült Királyság) előtt több, Dániában székhellyel rendelkező jogi személy – köztük a Sunico – és Dániában lakóhellyel rendelkező természetes személy ellen keresetet indítottak.
- 13 Az e bíróság előtt megvitatott kérdés arra vonatkozott, hogy a Commissioners az olyan külföldi illetőségű társaságokkal szemben, mint a Sunico, követelhetnek-e a kártérítési keresetben (*claim for damages*) valamely adóalany által az Egyesült Királyságban meg nem fizetett hozzáadottérték-adó mértékének megfelelő kártérítést, azon indokból, hogy e külföldi illetőségű személyek az angol jog értelmében vett, csalás elkövetésében való megállapodásban (*tortious conspiracy to defraud*) vettek részt. Pontosabban, a Commissioners azt állították, hogy az említett külföldi illetőségű személyek az Egyesült Királyság területén „körhinta” jellegű héacsalást követtek el. A Commissioners továbbá előadták, hogy ezen adókijátszási mechanizmus útján szerzett összegek tényleges haszonélvezői pontosan e külföldi illetőségű személyek, mivel az Egyesült Királyságban nem minősülnek heaalanyoknak.
- 14 Az e héakörhintában részt vevő – az Egyesült Királyságban – heaalany sem a High Court of Justice előtti eljárásban, sem pedig az alapjogvitában nem szerepel félként.
- 15 Mivel ugyanezen külföldi illetőségű személyek az Egyesült Királyság héára vonatkozó jogszabályai alapján nem vonhatók felelősségre, a Commissioners a High Court of Justice előtti keresetüket e tagállam jogszabályainak a jogellenes összejátszáshoz (*unlawful means conspiracy*) kapcsolódó jogellenes károkozásért vagy jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekményért (*tort*) fennálló felelősségre vonatkozó rendelkezéseire alapították.
- 16 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat meghozatalakor a High Court of Justice előtti eljárás még folyamatban volt.
- 17 Ezen keresetindítás előtt a dán adóhatóságok – a Commissioners kérelmére – információt szolgáltatottak a High Court of Justice elé állított külföldi illetőségű személyekről a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. október 7-i 1798/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 264., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 392. o.) alapján.
- 18 Másrésztől a Commissioners Dániában is kezdeményeztek eljárásokat.
- 19 2010. május 18-án, a Commissioners kérelmére a Fogedret i København (koppenhágai végrehajtási bíróság [Dánia]) jóváhagyta a Sunico tulajdonát képező és a dán területen található eszközök lefoglalását a Commissioners kártérítési keresetének biztosítékeként.

- 20 A Sunico ezen lefoglalást elrendelő végzés ellen fellebbezést nyújtott be, amelyet az Østre Landsret (Dánia) 2010. július 2-án elutasított.
- 21 2010. május 25-én a Københavns Byret (koppenhágai körzeti bíróság [Dánia]) előtt külön beadványként előterjesztett keresetükben a Commissioners a polgári perrendtartás 634. §-a (1) bekezdésének megfelelően azt kérték, hogy ez a bíróság erősítse meg a Fogedret i København által elrendelt lefoglalást, valamint a meg nem fizetett héa összegének megfelelő 40 391 100,01 font sterling (GBP) megfizetésére való kötelezést.
- 22 A Sunico egyrészt azt kérte, hogy a Commissioners pénzkövetelését mint elfogadhatatlant, de legalábbis mint megalapozatlant utasítsák el, másrészt pedig a keresetnek a lefoglalást érintő részét illetően szüntessék meg a lefoglalást.
- 23 2010. szeptember 8-án hozott végzésével a Københavns Byret az ügyet a kérdést előterjesztő bíróság elé utalta.
- 24 Ez utóbbi bíróság úgy döntött, hogy külön vizsgálja azt a kérdést, hogy a polgári perrendtartás 634. §-ának (5) bekezdése értelmében fel kell-e függeszteni az előtte folyamatban lévő eljárást a High Court of Justice előtt folyamatban lévő eljárás befejezéséig.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság különösen arra vár választ, hogy az Egyesült Királyság bíróságaihoz 2010. május 17-én benyújtotthoz hasonló kereset a 44/2001 rendelet hatálya alá tartozik-e, úgy hogy e rendelet és az EK–Dánia-megállapodás értelmében az e bíróságok által hozott ítélet Dániában elismerhető és végrehajtható.
- 26 E körülményekre tekintettel az Østre Landsret úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjesztette előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„Ügy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 44. cikkét, hogy annak hatálya alá tartozik az az eset, amikor valamely tagállam hatósága kártérítés iránti keresetet nyújt be a más tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozások, valamint ott lakóhellyel rendelkező természetes személyek ellen, azt állítva, hogy az első tagállam nemzeti joga értelmében az első tagállamot megillető héa meg nem fizetésében való részvétellel megvalósuló csalás elkövetésében való jogellenes megállapodás történt?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 27 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy határozatot hozzon az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről.
- 28 Amint ugyanis a Bizottság a Bíróság előtti tárgyaláson megerősítette, az EK 68. cikket hatályon kívül helyező Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a Dán Királyság nem élt az EK–Dánia-megállapodás 6. cikkének (6) bekezdésében megállapított lehetőséggel, és a Bizottságot a módosítások hatálybalépése napjától számított 60 napon belül nem értesítette azon döntéséről, hogy az EK-Szerződés e módosítását nem alkalmazza. Ebből következik, hogy az EK 68. cikk hatályon kívül helyezése következtében a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére való jogosultság olyan bíróságokra történő kiterjesztése, amelyek határozatai ellen van jogorvoslati lehetőség, a kérdést előterjesztő bíróságra is alkalmazandó.

- 29 A kérdésével e bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 44/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügy” fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az magában foglalja az olyan eljárást, amelyben valamely tagállam hatósága más tagállami illetőségű természetes vagy jogi személyektől az első tagállamban esedékes héa kijátszására irányuló megállapodásból fakadó károk ellentételezéseként kártérítést követel.
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás folytatását kérő Sunico azzal érvel, hogy az ellene indított kártérítés iránti kereset alapján az Egyesült Királyság bíróságai által hozott ítélet várhatóan nem bír kötelező erővel Dániában. Az ilyen ítélet a 44/2001 rendelet értelmében nem végrehajtható Dániában, mivel a Commissioners kártérítés iránti kérelme arra alapít, hogy valamely harmadik személy – az Egyesült Királyságban – héaalany nem fizette meg ezt az adót, ennélfogva ez a kérelem a héával kapcsolatos angol jog hatálya alá tartozik. Következésképpen a Sunico szerint az ilyen kereset nem tartozik e rendelet hatálya alá, mivel az az adóügyeket kifejezetten kizárja.
- 31 A Commissioners, akik a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárások felfüggesztését kérték, azzal érvelnek, hogy a Sunicóval szemben indított kártérítés iránti kereset alapján az Egyesült Királyság bíróságai által hozott ítéletek a 44/2001 rendelet és az EK–Dánia-megállapodás értelmében végrehajthatók Dániában.
- 32 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy mivel a 44/2001 rendelet immár felváltotta a tagállamok közötti kapcsolatokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i egyezményt (HL 1972. L 299., 32. o., a továbbiakban: Brüsszeli Egyezmény), a Bíróságnak ezen egyezményre vonatkozó értelmezése az említett rendeletre is vonatkozik, amennyiben ezen rendelet és a Brüsszeli Egyezmény rendelkezései egyenértékűnek minősíthetők (lásd különösen a C-645/11. sz., Sapir és társai ügyben 2013. április 11-én hozott ítélet 31. pontját). Ezenkívül a 44/2001 rendelet (19) preambulumbekzdéséből az következik, hogy biztosítani kell a Brüsszeli Egyezmény és e rendelet értelmezése közötti folytonosságot.
- 33 Ebben a tekintetben meg kell állapítani, hogy a 44/2001 rendelet hatálya a Brüsszeli Egyezmény hatályához hasonlóan a „polgári és kereskedelmi ügyek” fogalmára korlátozódik. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy ezt a hatályt alapvetően olyan tényezőkre tekintettel határozták meg, amelyek a peres felek közötti jogviszony jellegére vagy a jogvita tárgyára vezethetők vissza (lásd különösen a C-406/09. sz. Realchemie Nederland ügyben 2011. október 18-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-9773. o.] 39. pontját és a fent hivatkozott Sapir és társai ügyben hozott ítélet 32. pontját).
- 34 A Bíróság így azt is kimondta, hogy bár egyes olyan jogviták, amelyekben valamely hatóság áll szemben egy magánszeméllyel, a 44/2001 rendelet hatálya alá tartozhatnak, ez nem vonatkozik arra az esetre, amikor a hatóság közhatalmat gyakorol (lásd különösen a fent hivatkozott Sapir és társai ügyben hozott ítélet 33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 35 Annak meghatározásához, hogy az alapügyhöz hasonló jogvitában erről van-e szó, meg kell vizsgálni a Commissioners által az Egyesült Királyságban a High Court of Justice-hoz benyújtott kereset alapját és megindításának szabályait (lásd analógia útján a C-271/00. sz. Baten-ügyben 2002. november 14-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10489. o.] 31. pontját és a C-266/01. sz. Préservatrice foncière TIARD ügyben 2003. május 15-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-4867. o.] 23. pontját).
- 36 Ebben a tekintetben meg kell állapítani, hogy az e bíróság elé terjesztett kérelem tényállási alapja a Sunico és az e bíróság elé állított többi külföldi illetőségű személy állítólagos csalárd magatartása, akikkel szemben azt róják fel, hogy az Egyesült Királyság területén részt vettek a termékek értékesítésére irányuló ügyletek olyan láncolatában, amely a „héakörhinta” jellegű adókijátszási mechanizmus megszervezését célozta, lehetővé téve az e tagállami illetőségű személy által fizetendő adó elkerülését, és akik ezáltal az ezen adókijátszás révén megszerzett összegek tényleges haszonélvezőivé váltak.

- 37 Ami a Commissioners kérelmének jogi alapját illeti, a Commissionersnek a Sunicóval szemben benyújtott keresete nem az Egyesült Királyság héával kapcsolatos jogszabályain alapul, hanem a Sunico család elkövetésében való megállapodásban való állítólagos részvételén, amely e tagállamnak a jogellenes károkozásért vagy jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekményért való polgári jogi felelősségre vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartozik.
- 38 Ugyanígy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az is következik, hogy a Sunico és a High Court of Justice elé állított többi külföldi illetőségű személy az Egyesült Királyságban nem minősül héaalanyoknak, ennél fogva e tagállam jogszabályai értelmében nem kötelesek ezt az adót megfizetni.
- 39 Amint a Bizottság és az Egyesült Királyság Kormánya e jogviszony vonatkozásában kifejtette, a Commissioners nem gyakorol olyan közhatalmi jogosítványokat, amelyek eltérnek a magánszemélyek közötti viszonyokban alkalmazandó szabályoktól. Különösen, amint a főtanácsnok az indítványának 44. pontjában hangsúlyozta, a Commissioners a közhatalmi eljárás esetében egyébként szokásostól eltérően nem foglalhatja végrehajtható okiratba és hajthatja végre maga a követelést, hanem a jelen ügyéhez hasonló helyzetben annak érvényesítéséhez a rendes jogi utat kell igénybe vennie.
- 40 Ebből következik, hogy a Commissioners és a Sunico között fennálló jogviszony nem minősül a közhatalmi jogosítványok alkalmazását lehetővé tévő közjogi – a jelen esetben adójogi – jogviszonynak.
- 41 Kétségtelen, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy a Commissioners által követelt kártérítés mértéke megfelel az egyesült királysági illetőségű személy által fizetendő hea összegének. Az a tény azonban, hogy a Sunico jogellenes károkozásért való felelősségének mértéke – a Commissioners felé – megegyezik valamely adóalany adókötelezettségének a Commissioners számára fizetendő összegével, nem tekinthető annak bizonyítékaként, hogy a Commissionersnek a High Court of Justice előtti keresete a Sunicóval szemben gyakorolt közhatalmából ered, mivel nem vitatott, hogy a Commissioners és a Sunico között fennálló jogviszony nem az Egyesült Királyság héára vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartozik, hanem e tagállamnak a jogellenes károkozásért vagy jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekményért való polgári jogi felelősségre vonatkozó jogszabályainak hatálya alá.
- 42 Végül, ami azt a kérdést illeti, hogy a Commissioners által az 1798/2003 rendelet alapján a High Court of Justice előtti keresetindítást megelőzően a dán hatóságokhoz címzett tájékoztatáskérés befolyásolja-e a Commissioners és a Sunico közötti jogviszony jellegét, meg kell jegyezni, hogy a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem derül ki, hogy a High Court of Justice előtt folyamatban lévő eljárásban a Commissioners felhasználta-e a közhatalmi jogosítványai révén megszerzett bizonyítékokat.
- 43 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, amint azt a főtanácsnok az indítványának 45. pontjában hangsúlyozta, hogy ez így van-e, illetve adott esetben, hogy a Commissioners a Sunicóval és a High Court of Justice elé állított többi külföldi illetőségű személlyel szembeni keresetüket illetően valamely magánszeméllyel azonos helyzetben voltak-e.
- 44 A fentiekre tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 44/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügy” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja az olyan eljárást, amelyben valamely tagállam hatósága valamely más tagállami illetőségű természetes vagy jogi személyektől az első tagállamban esedékes hea kijátszására irányuló megállapodásból fakadó károk ellentételezéseként kártérítést követel.

A költségekről

- 45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügy” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja az olyan eljárást, amelyben valamely tagállam hatósága más tagállami illetőségű természetes vagy jogi személyektől az első tagállamban esedékes hozzáadottérték-adó kijátszására irányuló megállapodásból fakadó károk ellentételezéseként kártérítést követel.

Aláírások